

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽIMTUMO RĖMIMO
ĮSTATYMAS**

2006 m. birželio 15 d. Nr. X-694
Vilnius

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Šis įstatymas nustato ieškančių darbo asmenų užimtumo rėmimo (toliau – užimtumo rėmimo) sistemos teisinius pagrindus, jos tikslą, uždavinius, užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių institucijų funkcijas, užimtumo rėmimo priemones ir jų įgyvendinimo organizavimą bei finansavimą.

2. Įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos piliečiams ir užsieniečiams, teisėtai gyvenantiems Lietuvos Respublikoje.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Aktyvios darbo rinkos politikos priemonės** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatyme.

2. **Asmenys, turintys įsipareigojimų šeimai** – asmenys, kurių užimtumo galimybes varžo šeimyninės aplinkybės (vaikų iki 3 metų, sergančių ar neįgalių šeimos narių būtinas slaugymas arba priežiūra).

3. **Bedarbis** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatyme.

4. **Darbingo amžiaus asmenys** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatyme.

5. **Darbo paklausa** – laisvos darbo vietos, pareigos ir joms keliami reikalavimai.

6. **Darbo pasiūla** – darbo rinkoje esantys asmenys ir jų gebėjimai atlikti tam tikros profesijos, specialybės, kvalifikacijos darbą arba eiti tam tikras pareigas.

7. **Darbo rotacija** – darbuotojų laikinas pakeitimas ieškančiais darbo asmenimis.

8. **Įdarbinimas subsidijuojant** – teritorinės darbo biržos pasiūsto asmens įdarbinimas, negražintinai kompensuojant darbdaviui dalį šio asmens darbo užmokesčio išlaidų.

9. **Ilgalaikiai bedarbiai** – asmenys iki 25 metų, kurių nedarbo trukmė viršija 6 mėnesius, ir asmenys nuo 25 metų, kurių nedarbo trukmė viršija 12 mėnesių, skaičiuojant nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos.

10. **Laisva darbo vieta** – darbo vieta (pareigos), į kurią įdarbinti (eiti pareigas) darbdavys ieško tinkamo darbuotojo.

11. **Profesinė rehabilitacija** – asmens darbingumo, profesinės kompetencijos ir pajėgumo dalyvauti darbo rinkoje atkūrimas arba didinimas ugdymo, socialinio, psichologinio, rehabilitacijos ir kitomis poveikio priemonėmis;

12. **Psichologinė socialinė rehabilitacija** – kryptingai veikiančių psichologinių ir socialinių priemonių taikymas siekiant pakeisti priklausomo asmens mąstymą ir elgesį bei grąžinti jo sugebėjimą gyventi visuomenėje.

13. **Tinkamas darbas** – darbas, atitinkantis ieškančio darbo asmens profesinį pasirengimą, turimą darbo patirtį ar gebėjimus atlikti siūlomą darbą ir sveikatos būklę, padėtį darbo rinkoje, taip pat jei nuvykimo į darbovietę ir grįžimo iš jos bendra trukmė neviršija 3 valandų, o neįgaliesiems ir asmenims, turintiems įsipareigojimų šeimai, – 2 valandų.

14. **Tinkamas darbuotojas** – tam tikros profesijos, specialybės ar kvalifikacijos asmuo, atitinkantis nustatytus reikalavimus konkrečiam darbui atlikti (pareigoms eiti).

15. **Užimtumo rėmimo politika** – aktyvios darbo rinkos politikos, kitų ekonominių ir socialinių priemonių taikymas siekiant didinti ieškančių darbo asmenų užimtumą, mažinti nedarbą, švelninti neigiamas jo pasekmes.

16. **Užimtumo rėmimo sistema** – ieškančių darbo asmenų užimtumui remti taikomų teisinių, ekonominių, socialinių ir organizacinių priemonių visuma.

17. **Vietinės užimtumo iniciatyvos** – naujų darbo vietų steigimo bedarbiams įdarbinti projektai, padedantys sutelkti vietos bendruomenės ir socialinių partnerių pastangas didinti atskirų savivaldybių (seniūnijų) gyventojų užimtumą.

3 straipsnis. Užimtumo rėmimo sistemos tikslas, uždaviniai ir užimtumo rėmimo priemonės

1. Užimtumo rėmimo sistemos tikslas – siekti visiško gyventojų užimtumo, mažinti jų socialinę atskirtį ir stiprinti socialinę sanglaudą.

2. Užimtumo rėmimo sistemos uždaviniai:

- 1) derinti darbo pasiūlą ir paklausą siekiant išlaikyti darbo rinkos pusiausvyrą;
- 2) didinti darbo ieškančių darbingo amžiaus asmenų užimtumo galimybes.

3. Užimtumo rėmimo priemonės:

- 1) užimtumo rėmimo bendrosios paslaugos;
- 2) aktyvios darbo rinkos politikos priemonės;
- 3) užimtumo rėmimo programos.

4. Užimtumo rėmimo sistemos uždaviniai ir užimtumo rėmimo priemonės įgyvendinamos vadovaujantis vyrų ir moterų lygių galimybių bei nediskriminacijos principais.

4 straipsnis. Darbo rinkoje papildomai remiami asmenys

1. Darbo rinkoje papildomai remiami šie asmenys:

1) neįgalieji, kuriems nustatytas 20–40 procentų darbingumo lygis (iki 2005 m. liepos 1 d. I – II invalidumo grupė) arba vidutinis neįgalumo lygis;

2) neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis (iki 2005 m. liepos 1 d. III invalidumo grupė) arba lengvas neįgalumo lygis;

3) baigę profesinės rehabilitacijos programas;

4) pradėdantys darbo veiklą pagal įgytą specialybę ar profesiją;

5) ilgalaikiai bedarbiai;

6) vyresni kaip 50 metų darbingi asmenys;

7) nėščios moterys, šeimos pasirinkimu vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas, rūpintojas, faktiškai auginantis vaiką iki 8 metų arba neįgalų vaiką iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu);

8) grįžusieji iš laisvės atėmimo vietų, kurių laisvės atėmimo laikotarpis buvo ilgesnis kaip 6 mėnesiai;

9) iki įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje nedirbę 2 ir daugiau metų.

10) asmenys, priklausomi nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigę psichologinės socialinės ir (ar) profesinės rehabilitacijos programas;

11) prekybos žmonėmis aukos, baigusios psichologinės socialinės ir (ar) profesinės rehabilitacijos programas.

2. Šio straipsnio 1 dalies 3, 4, 8, 10 ir 11 punktuose nurodyti asmenys laikomi darbo rinkoje papildomai remiamais asmenimis, jei jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius atitinkamai nuo profesinės rehabilitacijos programos baigimo, specialybės ar profesijos įgijimo, grįžimo iš laisvės atėmimo vietos ar psichologinės socialinės programos baigimo ir yra registruoti bedarbiais.

ANTRASIS SKIRSNIS

UŽIMTUMO RĖMIMO POLITIKĄ ĮGYVENDINANČIOS INSTITUCIJOS IR JŲ KOMPETENCIJA

5 straipsnis. Užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančios institucijos ir socialiniai partneriai

1. Užimtumo rėmimo politiką įgyvendina:

- 1) Vyriausybė;
- 2) Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, kitos ministerijos;
- 3) kitos valstybės institucijos ir įstaigos;
- 4) savivaldybių institucijos ir įstaigos;
- 5) kiti juridiniai ir fiziniai asmenys.

2. Užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančios institucijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, užimtumo rėmimo politiką įgyvendina konsultuodamosi su socialiniais partneriais.

3. Socialiniai partneriai, įgyvendinant užimtumo rėmimo politiką, savo interesams atstovauja dalyvaudami Lietuvos Respublikos trišalės tarybos ir trišalių tarybų (komisijų, komitetų) prie užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių įstaigų prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, nurodytų šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje, veikloje.

4. Trišalės tarybos (komisijos, komitetai), nurodytos šio straipsnio 3 dalyje, formuojamos iš vienodo skaičiaus lygiateisių narių, atstovaujančių darbuotojų ir darbdavių interesus ginančioms organizacijoms bei valstybės ir savivaldybės institucijoms. Trišalės tarybos (komisijos, komitetai) prie įstaigų prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos svarsto įstaigų, prie kurių jos veikia, prioritetines veiklos kryptis, darbo rinkos būklę, užimtumo rėmimo programų rengimo tikslumą ir užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimą, teikia pasiūlymus šioms įstaigoms dėl jų veiklos efektyvumo didinimo.

6 straipsnis. Vyriausybės kompetencija

Vyriausybė:

- 1) teikia Seimui užimtumo rėmimo politikos įgyvendinimą reglamentuojančių įstatymų projektus;
- 2) tvirtina valstybės programas užimtumui remti ir priima nutarimus, būtinus užimtumo rėmimui užtikrinti;
- 3) koordinuoja ministerijų bei kitų valstybės institucijų ir įstaigų veiklą užimtumui remti.

7 straipsnis. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, kitų ministerijų kompetencija

1. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija:

- 1) teikia pasiūlymus Vyriausybei dėl užimtumo rėmimo politikos įgyvendinimo;
- 2) koordinuoja, analizuoja ir vertina užimtumo rėmimo politikos įgyvendinimą pagal Europos Sąjungos užimtumo strategiją;
- 3) organizuoja ir finansuoja užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimą;
- 4) dalyvauja įgyvendinant žmonių išteklių plėtros politiką;
- 5) atlieka kitas teisės aktų jai nustatytas užimtumo rėmimo funkcijas.

2. Kitos ministerijos šio įstatymo nustatytą užimtumo rėmimo sistemos tikslą, uždavinius ir užimtumo rėmimo priemones pagal savo kompetenciją įgyvendina vykdydamos įstatymų ir kitų teisės aktų joms pavestose srityse valstybės valdymo funkcijas bei veiklą Europos Sąjungos struktūrinių fondų ir bendrojo finansavimo lėšoms panaudoti.

8 straipsnis. Kitų valstybės institucijų ir įstaigų kompetencija

1. Užimtumo politiką įgyvendinančios įstaigos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos:

- 1) Lietuvos darbo birža prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Lietuvos darbo birža) ir jos teritorinės darbo biržos;

2) Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnyba) ir jos teritorinės darbo rinkos mokymo ir konsultavimo tarnybos.

2. Lietuvos darbo birža ir jos teritorinės darbo biržos, Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnyba ir jos teritorinės darbo rinkos mokymo ir konsultavimo tarnybos yra juridiniai asmenys, turintys savo sąskaitas banke, antspaudus ir simboliką.

3. Lietuvos darbo birža:

1) įgyvendina šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nustatytas užimtumo rėmimo priemonės;

2) vykdo darbo rinkos stebėseną;

3) kartu su Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnyba, savivaldybių institucijomis, socialiniais partneriais vertina padėtį darbo rinkoje, svarsto priemones darbo rinkos problemoms spręsti;

4) teikia valstybės pagalbą socialinėms įmonėms Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo ir jo įgyvendinimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka;

5) organizuoja ir koordinuoja profesinės reabilitacijos paslaugų teikimą Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo nustatyta tvarka;

6) suderinusi su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, steigia, likviduoja ar reorganizuoja teritorines darbo biržas, koordinuoja, kontroliuoja ir metodiškai vadovauja jų veiklai;

7) atlieka kitų teisės aktų jai nustatytas funkcijas.

4. Teritorinė darbo birža aptarnauja jai priskirtose savivaldybių teritorijose gyvenančius ir ieškančius darbo asmenis, taip pat įmones, įstaigas ir organizacijas, atlikdama šio straipsnio 3 dalies 1–5 punktuose ir kituose teisės aktuose jai nustatytas funkcijas.

5. Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnyba:

1) įgyvendindama šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas užimtumo rėmimo priemones, konsultuoja ieškančius darbo asmenis ir bedarbius, taip pat koordinuoja bedarbių ir įspėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų profesinį mokymą ir kontroliuoja neformalaus švietimo kokybę;

2) užsiima veikla, užtikrinančia kvalifikacijų ir ūkio poreikių atitiktį;

3) rengia kvalifikacijų poreikio prognozę;

4) rengia ir tvirtina profesinės reabilitacijos paslaugas teikiančių įstaigų profesinio mokymo programas ir dalyvauja organizuojant šių paslaugų teikimą;

5) dalyvauja įgyvendinant mokymosi visą gyvenimą strategiją;

6) suderinusi su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, steigia, likviduoja ar reorganizuoja teritorines darbo rinkos mokymo ir konsultavimo tarnybas;

7) suderinusi su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija bei gavusi švietimo ir mokslo bei finansų ministrų raštiškus sutikimus, steigia, likviduoja ar reorganizuoja mokymo centrus ieškantiems darbo asmenims mokytį;

8) atlieka kitų teisės aktų jai nustatytas funkcijas.

6. Teritorinė darbo rinkos mokymo ir konsultavimo tarnyba, įgyvendindama šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas priemones, teikia informavimo ir konsultavimo paslaugas jai priskirtose savivaldybių teritorijose gyvenantiems ir ieškantiems darbo asmenims bei atlieka kitų teisės aktų jai nustatytas funkcijas.

7. Kitos valstybės institucijos dalyvauja siekiant šio įstatymo nustatyto užimtumo rėmimo sistemos tikslo, įgyvendinant uždavinius ir užimtumo rėmimo priemones, vadovaudamosi šiuo įstatymu ir kitais teisės aktais.

9 straipsnis. Savivaldybių institucijų ir įstaigų kompetencija

Savivaldybių institucijos ir įstaigos, įgyvendindamos šį įstatymą, dalyvauja įgyvendinant šio įstatymo 28, 31 ir 32 straipsniuose nustatytas užimtumo rėmimo priemones bei rengiant ir įgyvendinant šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytas užimtumo rėmimo programas.

10 straipsnis. Kitų juridinių ir fizinių asmenų kompetencija

Kiti juridiniai ir fiziniai asmenys (taip pat įmonių bei organizacijų, įsisteigusių Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusiose valstybėse, filialai Lietuvos Respublikoje) gali teikti užimtumo rėmimo bendrąsias paslaugas ir pasiūlymus dėl šių paslaugų įgyvendinimo užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančioms institucijoms.

TREČIASIS SKIRSNIS DARBO RINKOS STEBĖSENA

11 straipsnis. Darbo rinkos stebėseną

Darbo rinkos stebėseną sudaro:

- 1) ieškančių darbo asmenų registravimas ir apskaita;
- 2) laisvų darbo vietų registravimas;
- 3) padėties darbo rinkoje vertinimas ir jos pokyčių prognozavimas;
- 4) užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo efektyvumo vertinimas.

12 straipsnis. Ieškančių darbo asmenų registravimas ir apskaita

1. Teritorinės darbo biržos registruoja bedarbius ir išpėtus apie atleidimą iš darbo darbuotojus ir įtraukia į apskaitą kitus ieškančius darbo asmenis, kurie kreipiasi į teritorinę darbo biržą.

2. Ieškančių darbo asmenų registravimo ir apskaitos teritorinėse darbo biržose sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

13 straipsnis. Laisvų darbo vietų registravimas ir skelbimas

1. Ieškantys darbuotojų darbdaviai turi informuoti teritorines darbo biržas apie laisvas darbo vietas, darbo funkcijas ir darbo pobūdį, darbo apmokėjimo ir kitas sąlygas bei pretendentams įsidarbinti keliamus kvalifikacinius reikalavimus.

2. Teritorinės darbo biržos registruoja laisvas darbo vietas ir skelbia jas viešai.

3. Laisvų darbo vietų registravimo teritorinėse darbo biržose ir skelbimo sąlygas bei tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

14 straipsnis. Padėties darbo rinkoje vertinimas ir jos pokyčių prognozavimas

1. Lietuvos darbo birža rengia padėties darbo rinkoje vertinimo ataskaitas (metines, pusmetines, ketvirtines) bei darbo rinkos prognozes ir jas skelbia viešai.

2. Padėties darbo rinkoje vertinimas ir jos pokyčių prognozavimas vykdomas pagal:

- 1) duomenis apie registruotus ir į apskaitą įtraukiamus ieškančius darbo asmenis, laisvas darbo vietas ir jų kitimo tendencijas bei pagal darbdavių apklausas darbo jėgos poreikiui nustatyti;
- 2) šalies ūkio padėtį ir vystymosi prognozes;
- 3) užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo efektyvumo rezultatus;
- 4) kvalifikacijų poreikio prognozę;
- 5) Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės atliekamų periodinius gyventojų užimtumo tyrimus;
- 6) mokslinio tyrimo darbus.

15 straipsnis. Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo efektyvumo vertinimas

1. Užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančios įstaigos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo efektyvumą vertina atlikdamos ieškančių darbo asmenų, darbdavių ir užimtumo rėmimo bendrųjų paslaugų teikėjų, nurodytų šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje, apklausas ir atsižvelgdamos į mokslinio tyrimo darbus.

2. Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo efektyvumo vertinimo rezultatai skelbiami viešai.

16 straipsnis. Darbo rinkos stebėsenos rezultatų naudojimas

Darbo rinkos stebėsenos rezultatai naudojami:

- 1) užimtumo rėmimo, švietimo ir profesinio mokymo, ekonominei, socialinei ir regioninei politikai formuoti bei įgyvendinti;
- 2) lėšų, reikalingų užimtumo rėmimo priemonėms finansuoti, poreikiui nustatyti;
- 3) užimtumo rėmimo projektams rengti ir Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšoms panaudoti;
- 4) užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių įstaigų prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos veiklai vertinti.

KETVIRTASIS SKIRSNIS UŽIMTUMO RĖMIMO BENDROSIOS PASLAUGOS

17 straipsnis. Užimtumo rėmimo bendrosios paslaugos

1. Užimtumo rėmimo bendrąsias paslaugas sudaro:
 - 1) informavimas;
 - 2) konsultavimas;
 - 3) tarpininkavimas įdarbinant;
 - 4) užimtumo rėmimo individualios veiklos planavimas.
2. Užimtumo rėmimo bendrąsias paslaugas, nurodytas šio straipsnio 1 dalies 1 – 3 punktuose, ieškantiems darbo asmenims teikia teritorinės darbo biržos, teritorinės darbo rinkos mokymo ir konsultavimo tarnybos ir kiti juridiniai ar fiziniai asmenys, o 4 punkte nurodytą paslaugą – teritorinės darbo biržos.
3. Užimtumo rėmimo bendrųjų paslaugų teikimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

18 straipsnis. Informavimas

Informavimas vykdomas siekiant padėti ieškantiems darbo asmenims susirasti darbą ar įgyti paklausių darbo rinkoje profesinių žinių. Ieškantys darbo asmenys yra informuojami apie laisvas darbo vietas ir pretendams keliamus reikalavimus, darbo funkcijas, pobūdį ir apmokėjimą, padėti darbo rinkoje, profesinio mokymosi galimybes ir sąlygas.

19 straipsnis. Konsultavimas

Konsultavimas vykdomas siekiant padidinti ieškančių darbo asmenų motyvaciją įsidarbinti ar mokytis, patarti dėl darbo pakeitimo, padėti jiems pasirinkti profesiją ar planuoti karjerą, atsižvelgiant į asmenines savybes ir darbo rinkos poreikius.

20 straipsnis. Tarpininkavimas įdarbinant

Tarpininkavimas įdarbinant vykdomas siekiant padėti ieškantiems darbo asmenims susirasti tinkamą darbą, o darbdaviams apsirūpinti tinkamais darbuotojais.

21 straipsnis. Užimtumo rėmimo individualios veiklos planavimas

1. Bedarbiams, įsiregistravusiems teritorinėse darbo biržose, sudaromi individualūs įsidarbinimo planai, kuriuose nurodomi bedarbio ir teritorinės darbo biržos įsipareigojimai dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių bedarbiui taikymo ir jo dalyvavimo Europos Sąjungos struktūrinių fondų projektuose siekiant užimtumo.
2. Individualių įsidarbinimo planų rengimo tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

PENKTASIS SKIRSNIS AKTYVIOS DARBO RINKOS POLITIKOS PRIEMONĖS IR UŽIMTUMO RĖMIMO PROGRAMOS

22 straipsnis. Aktyvios darbo rinkos politikos priemonės

1. Aktyvios darbo rinkos politikos priemonės sudaro:
 - 1) bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų profesinis mokymas;
 - 2) bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų neformalus švietimas;
 - 3) remiamasis įdarbinimas;
 - 4) parama darbo vietoms steigti;
 - 5) darbo rotacija.
2. Aktyvios darbo rinkos politikos priemonės įgyvendina Lietuvos darbo birža.

23 straipsnis. Bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų profesinis mokymas

1. Bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų profesinį mokymą reglamentuoja šis ir Profesinio mokymo įstatymas.

2. Bedarbiams ir išpėtiems apie atleidimą iš darbo darbuotojams profesinis mokymas organizuojamas siekiant suteikti kvalifikaciją arba (ir) ugdyti profesinius gebėjimus.

3. Šis profesinis mokymas vykdomas pagal formaliojo profesinio mokymo programas, įtrauktas į valstybės Studijų ir mokymo programų registrą, bei neformaliojo profesinio mokymo programas, įtrauktas į Kvalifikacijos tobulinimo programų ir renginių registrą, ne ilgiau negu yra nustatyta programose.

4. Šis profesinis mokymas pagal programas, suteikiančias kvalifikaciją darbui su naujausiomis technologijomis ir kurios nėra įtrauktos į Studijų ir mokymo programų registrą, gali būti organizuojamas ir kitose Europos Sąjungos valstybėse pagal šių šalių galiojančius teisės aktus, įgyvendinant projektus, finansuojamus iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų.

5. Bedarbiams už ne ilgesnį, negu yra nustatyta mokymo programose, mokymosi laikotarpį per pirmuosius 3 mokymosi mėnesius mokama 0,7 dydžio, o per vėlesnius – vienos Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos dydžio mokymo stipendija, apmokamos kelionės išlaidos į mokymo vietą ir atgal bei apgyvendinimo išlaidos.

6. Bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų siuntimo mokytis pagal profesinio mokymo programas sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

24 straipsnis. Bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų neformalus švietimas

1. Neformalus švietimas organizuojamas siekiant bedarbiams ir išpėtiems apie atleidimą iš darbo darbuotojams padėti tobulinti turimą kvalifikaciją, atnaujinti profesines žinias ir (ar) praktinius įgūdžius, reikalingus įsidarbinti, bei supažindinti su profesijomis.

2. Bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų neformalus švietimas vykdomas pagal neformalaus švietimo programas ne ilgiau, negu yra nustatyta programose.

3. Bedarbiams už mokymosi laikotarpį, ne ilgesnį, negu nustatyta mokymo programose, mokama Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos 0,7 dydžio mokymo stipendija, apmokamos kelionės išlaidos į mokymo vietą ir atgal bei apgyvendinimo išlaidos.

4. Bedarbių ir išpėtų apie atleidimą iš darbo darbuotojų neformalaus švietimo organizavimo, vykdymo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

25 straipsnis. Remiamasis įdarbinimas

1. Remiamojo įdarbinimo priemonės:

- 1) įdarbinimas subsidijuojant;
- 2) darbo įgūdžių įgijimo rėmimas;
- 3) viešieji darbai.

2. Ieškantiems darbo asmenims vienu metu gali būti taikoma tik viena iš remiamojo įdarbinimo priemonių.

26 straipsnis. Įdarbinimas subsidijuojant

1. Įdarbinimas subsidijuojant organizuojamas asmenims, nurodytiems šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2, 3, 5–11 punktuose, siekiant padėti jiems įsitvirtinti darbo rinkoje, o asmenims, nurodytiems šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, – siekiant sudaryti specialias sąlygas išlikti darbo rinkoje.

2. Darbdaviams, įdarbinusiems asmenis, nurodytus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2, 3, 5–11 punktuose, subsidijos darbo užmokesčiui mokamos iki 12 mėnesių. Tais atvejais, kai su įdarbintais asmenimis sudaromos terminuotos darbo sutartys, subsidijos mokėjimo trukmė negali būti ilgesnė kaip 3 mėnesiai.

3. Darbdaviams, įdarbinusiems asmenis, nurodytus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2, 3, 5–11 punktuose, kiekvieną mėnesį už kiekvieną dirbantį asmenį mokama subsidija darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms kompensuoti. Šios subsidijos dydis negali viršyti Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos dydžio.

4. Darbdaviams, įdarbinusiems asmenis, nurodytus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, kiekvieną mėnesį už kiekvieną dirbantį asmenį per visą jų darbo laikotarpį mokama už faktiškai dirbtą laiką pagal Vyriausybės patvirtintą minimalų valandinį atlygį apskaičiuoto darbo užmokesčio subsidija.

5. Įdarbinimo subsidijuojant sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

27 straipsnis. Darbo įgūdžių įgijimo rėmimas

1. Darbo įgūdžių įgijimo rėmimas organizuojamas asmenims, nurodytiems šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose, siekiant trūkstamus darbo įgūdžius jiems suteikti tiesiogiai darbo vietoje.

2. Darbo įgūdžių įgijimo remiama trukmė – iki 6 mėnesių.

3. Darbdaviams, įdarbinusiems asmenis, nurodytus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose, darbo įgūdžiams įgyti, kiekvieną mėnesį už kiekvieną dirbantį asmenį mokama šio įstatymo 26 straipsnio 3 dalyje nurodyto dydžio subsidija ir iš dalies kompensuojamos darbo įgūdžių įgijimo tiesiogiai darbo vietoje organizavimo išlaidos, bet ne daugiau kaip 20 procentų visos mokamos subsidijos.

4. Darbo įgūdžių įgijimo rėmimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

28 straipsnis. Viešieji darbai

1. Kad bedarbiai, įspėti apie atleidimą iš darbo darbuotojai ir kiti įtraukti į apskaitą ieškantys darbo asmenys greičiau integruotųsi į darbo rinką ir būtų sudarytos jiems sąlygos užsidirbti pragyvenimui būtinų lėšų, organizuojami viešieji darbai. Viešieji darbai organizuojami tik laikino pobūdžio darbams atlikti.

2. Viešuosius darbus organizuoja teritorinės darbo biržos kartu su savivaldybių institucijomis. Šių darbų programas (projektus), skirtas padėti palaikyti ir plėtoti vietos socialinę infrastruktūrą, tvirtina savivaldybės.

3. Ieškančio darbo asmens bendra viešųjų darbų trukmė per 12 mėnesių laikotarpį negali būti ilgesnė kaip 6 mėnesiai.

4. Su ieškančiu darbo asmeniu, dirbančiu viešuosius darbus, darbdavys sudaro terminuotą darbo sutartį viešiesiems darbams atlikti.

5. Asmenims, dirbantiems pagal darbo sutartį viešiesiems darbams atlikti:

1) gali būti taikoma suminė darbo laiko apskaita;

2) bandomasis laikotarpis neskiriamas;

3) darbo sutarčiai viešiesiems darbams atlikti pasibaigus ar ją nutraukus, išmokama pinigine kompensacija už nepanaudotas atostogas.

6. Darbdaviams, įdarbinusiems teritorinės darbo biržos siūstus asmenis pagal darbo sutartį viešiesiems darbams atlikti, kompensuojama 50 procentų tiems asmenims už faktiškai dirbtą laiką pagal Vyriausybės patvirtintą minimalų valandinį atlygį apskaičiuoto darbo užmokesčio ir nuo šio

darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos bei 50 procentų piniginės kompensacijos už nepanaudotas atostogas.

7. Teritorinė darbo birža dirbantiems viešuosius darbus asmenims kompensuoja 50 procentų jų kelionės į darbą ir atgal išlaidų pagal pateiktus išlaidas patvirtinančius dokumentus ir apmoka visas privalomojo sveikatos tikrinimo ir skiepijimo nuo užkrečiamųjų ligų, jeigu tai numatyta darbuotojų saugą ir sveikatą darbe reglamentuojančiuose teisės aktuose, išlaidas.

8. Viešieji darbai bedarbiams gali būti derinami su profesiniu mokymu ar neformaliu švietimu, kai bedarbis neturi šiems darbams atlikti reikiamos kvalifikacijos, profesinių žinių ar įgūdžių arba kai šie mokymai reikalingi įsidarbinti po viešųjų darbų atlikimo pagal neterminuotą darbo sutartį.

9. Viešųjų darbų organizavimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

29 straipsnis. Parama darbo vietoms steigti

1. Darbo vietoms steigti yra teikiama parama:

- 1) darbo vietų steigimo subsidijavimas;
- 2) vietinių užimtumo iniciatyvų projektų įgyvendinimas;
- 3) savarankiško užimtumo rėmimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta parama teikiama darbdaviams, steigiantiems naujas darbo vietas ar pritaikantiems esamas darbo vietas prie bedarbio negalios ir įdarbinantiems į jas bedarbius pagal neterminuotą darbo sutartį. Parama darbo vietoms steigti teikiama šio įstatymo 30, 31 ir 32 straipsniuose nustatyta tvarka, mokant darbdaviams subsidiją, kurios dydis vienai darbo vietai steigti negali viršyti paskutinio paskelbto šalies ūkio vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio 22 dydžių. Darbdaviai privalo apmokėti ne mažiau kaip 35 procentus darbo vietoms įsteigti (pritaikyti) reikalingų išlaidų ir įsteigtą (pritaikytą) darbo vietą išlaikyti ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo teritorinių darbo biržų atsiųstų asmenų įdarbinimo, o jeigu panaikina tokią darbo vietą, turi teritorinei darbo biržai grąžinti:

1) visą subsidiją, kai darbo vieta panaikinama per pirmųjų 12 mėnesių laikotarpį nuo jos įsteigimo (pritaikymo);

2) 80 procentų subsidijos, kai darbo vieta panaikinama per laikotarpį nuo 12 iki 24 mėnesių nuo jos įsteigimo (pritaikymo);

3) 50 procentų subsidijos, kai darbo vieta panaikinama per laikotarpį nuo 24 iki 36 mėnesių nuo jos įsteigimo (pritaikymo).

3. Darbo vietai steigti ir bedarbiui įdarbinti vienu metu gali būti taikomas tik vienas iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paramos būdų.

30 straipsnis. Darbo vietų steigimo subsidijavimas

1. Darbo vietų steigimo subsidijavimas organizuojamas šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytų asmenų, bedarbių, šio įstatymo 32 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis įdarbintų mikroįmonėje, neterminuotam įdarbinimui remti steigiant naujas (pritaikant esamas) darbo vietas ir šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytų asmenų savarankiškam užimtumui remti.

2. Darbo vietų steigimo subsidijavimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

31 straipsnis. Vietinių užimtumo iniciatyvų projektų įgyvendinimas

1. Vietinių užimtumo iniciatyvų projektų įgyvendinimas organizuojamas bedarbių neterminuotam įdarbinimui remti steigiant naujas darbo vietas.

2. Parama darbo vietoms steigti įgyvendinant vietinių užimtumo iniciatyvų projektus teikiama smulkiojo ir vidutinio verslo subjektams, nurodytiems Lietuvos Respublikos smulkaus ir vidutinio verslo įstatyme, ir viešosioms įstaigoms, kuriose mažiau kaip pusę balsų dalininkų

susirinkime turi valstybės, savivaldybės institucijos, taip pat įstaigos ir valstybės ar savivaldybių įmonės.

3. Vietinių užimtumo iniciatyvų projektai įgyvendinami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytoje savivaldybių (seniūnijų) teritorijose, kuriose bedarbių dalis, skaičiuojant nuo darbingo amžiaus gyventojų, projektų įgyvendinimo laikotarpiu yra didesnė negu vidutiniškai šalyje, nedarbo bei grupės darbuotojų atleidimo pasekmėms švelninti.

4. Vietinių užimtumo iniciatyvų projektų rengimo, atrankos ir įgyvendinimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

32 straipsnis. Savarankiško užimtumo rėmimas

1. Savarankiško užimtumo rėmimas organizuojamas ieškantiems darbo asmenims, siekiantiems pradėti savo verslą.

2. Teritorinės darbo biržos ieškantiems darbo asmenims, siekiantiems savarankiško užimtumo, teikia informaciją apie verslo pradžios sąlygas, jo vystymą, darbuotojų priėmimą į darbą, veiklos pagal verslo liudijimus galimybes, rengia verslo pradmenų mokymą.

3. Lietuvos Respublikos smulkaus ir vidutinio verslo įstatyme apibrėžta mikroįmonė, kurios steigėjas yra pradėjęs savo verslą buvęs bedarbis, per 36 mėnesius nuo įmonės įregistravimo dienos gali gauti paramą darbo vietai steigti šio įstatymo 29 straipsnio 2 dalyje ir 31 straipsnio 2 dalyje nustatytais sąlygomis ir tvarka, kai į įsteigtą darbo vietą įdarbinamas teritorinės darbo biržos siūstas bedarbis.

4. Šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytiems neįgaliesiems, pradedantiems savo verslą, skiriama parama darbo vietai steigti šio įstatymo 29 straipsnio 2 dalyje ir 30 straipsnio 2 dalyje nurodytais sąlygomis ir tvarka, netaikant 29 straipsnio 2 dalyje nurodyto reikalavimo dengti ne mažiau kaip 35 procentus darbo vietoms įsteigti (pritaikyti) reikalingų išlaidų.

33 straipsnis. Darbo rotacija

1. Darbo rotacija organizuojama darbuotojų tikslinių atostogų metu ar kolektyvinėse sutartyse numatytais atvejais darbuotojus laikinai pakeičiant ieškančiais darbo asmenimis.

2. Darbo rotacija gali trukti ne ilgiau kaip 12 mėnesių.

3. Darbdaviams, darbo rotacijos būdu įdarbinusiems bedarbius, kiekvieną mėnesį už kiekvieną dirbantį asmenį pagal faktiškai dirbtą laiką mokama Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos 0,5 dydžio kompensacija.

4. Darbo rotacijos sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

34 straipsnis. Užimtumo rėmimo programos

1. Užimtumui remti rengiamos šios programos:

- 1) nedarbo prevencijos;
- 2) teritorinės užimtumo rėmimo;
- 3) gyventojų teritorinio mobilumo skatinimo;
- 4) imigrantų, tautinių mažumų integravimo į darbo rinką;
- 5) šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų užimtumo rėmimo;
- 6) kitos.

2. Sprendimą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų užimtumo rėmimo programų rengimo ir jų finansavimo, atsižvelgdami į jų svarbą ir paskirtį, priima Vyriausybė, ministerijos ir kitos valstybės institucijos, apskričių viršininkai, savivaldybių institucijos bei užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančios įstaigos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS UŽIMTUMO RĖMIMO PRIEMONIŲ ĮGYVENDINIMO ORGANIZAVIMAS IR FINANSAVIMAS

35 straipsnis. Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo organizavimas ir kontrolė

1. Šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos užimtumo rėmimo priemonės įgyvendinamos šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, organizuodama užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimą, nustato metinius veiklos tikslus ir uždavinius užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančioms įstaigoms prie ministerijos, koordinuoja ir kontroliuoja jų veiklą.

3. Lietuvos darbo birža kontroliuoja aktyvios darbo rinkos politikos priemonių įgyvendinimą ir užimtumo rėmimo bendrųjų paslaugų teikimą teritorinėse darbo biržose.

4. Teritorinės darbo biržos įgyvendina aktyvios darbo rinkos politikos priemones, nurodytas 22 straipsnio 1 dalyje, sudarydamos su juridiniais ir fiziniais asmenimis šių priemonių įgyvendinimo sutartis, kurių tipines formas nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Ministerijos ir valstybės institucijos šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytą užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimą numato strateginiuose veiklos planuose.

36 straipsnis. Užimtumo rėmimo priemonių finansavimo šaltiniai

1. Šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos užimtumo rėmimo priemonės finansuojamos iš Užimtumo fondo, valstybės ir savivaldybių biudžetų, Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų, įmonių, įstaigų ir organizacijų lėšų bei kitų šaltinių.

2. Kitos ministerijos bei valstybės institucijos jų kompetencijai priklausančių užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimą finansuoja iš joms skirtų bendrųjų asignavimų.

37 straipsnis. Užimtumo fondas

1. Užimtumo fondas yra piniginės lėšos.

2. Užimtumo fondo lėšos naudojamos:

1) šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nustatytą užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimui ir užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių įstaigų prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos išlaikymui bei jų plėtrai finansuoti;

2) Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatyme nustatytoms nedarbo socialinio draudimo išmokoms mokėti;

3) bendriems Europos Sąjungos struktūrinių fondų ir kitiems tarptautiniams užimtumo rėmimo projektams finansuoti;

4) šio fondo administravimui finansuoti.

38 straipsnis. Užimtumo fondo lėšos

1. Užimtumo fondo lėšas sudaro:

1) nedarbo socialinio draudimo lėšos pagal Valstybinio socialinio draudimo biudžeto rodiklių patvirtinimo įstatymu patvirtintą lėšų dydį ir įmokų tarifą šiai draudimo rūšiai;

2) užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių įstaigų prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pajamos;

3) kitos lėšos.

2. Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos nedarbo draudimui gautas lėšas kas savaitę lygiomis dalimis perveda Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai Užimtumo fondui formuoti. Pasibaigus ketvirčiui, nedarbo socialinio draudimo įmokos perskaičiuojamos pagal Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos ataskaitoje nurodytas faktiškai gautas draudėjų įmokas, papildomai apskaičiuotos sumos pervedamos kartu su kito ketvirčio nedarbo socialinio draudimo lėšomis, o permokėtos sumos atimamos iš kito ketvirčio nedarbo socialinio draudimo lėšų.

3. Pasibaigus metams, nepanaudotos Užimtumo fondo lėšos įtraukiamos į kitų metų Užimtumo fondo lėšų sąmatą.

4. Užimtumo fondo lėšos kaupiamos ir saugomos Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sąskaitoje.

39 straipsnis. Užimtumo fondo administravimas

1. Užimtumo fondo lėšas administruoja ir viešai skelbia, kaip jos naudojamos, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija.

2. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija teikia Lietuvos Respublikos trišalei tarybai svarstyti Užimtumo fondo lėšų sąmatos projektą bei informaciją apie lėšų panaudojimą.

3. Lietuvos Respublikos trišalė taryba teikia pasiūlymus Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai dėl Užimtumo fondo lėšų sąmatos projekto bei lėšų panaudojimo.

4. Užimtumo fondo lėšų sąmatą ir lėšų panaudojimo pagal šią sąmatą ataskaitą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Jis atsako už tinkamą šių lėšų paskirstymą.

5. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija pagal patvirtintą Užimtumo fondo lėšų sąmatą perveda lėšas užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančioms įstaigoms prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

6. Užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančios įstaigos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pagal patvirtintas Užimtumo fondo lėšų sąmatas disponuoja iš Užimtumo fondo gautomis lėšomis ir kas ketvirtį teikia Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai veiklos ataskaitas bei gautų lėšų panaudojimo finansines ataskaitas.

7. Užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančios įstaigos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atsako už tinkamą iš Užimtumo fondo gautų lėšų panaudojimą.

8. Užimtumo fondo lėšų sąmatos sudarymo taisyklės tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

40 straipsnis. Užimtumo fondo ir valstybės biudžeto lėšų finansinė kontrolė

1. Šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytoms užimtumo rėmimo priemonėms skirtų Užimtumo fondo ir valstybės biudžeto lėšų finansinę kontrolę vykdo Valstybės kontrolė ir kitos teisės aktų nustatyta tvarka įgaliotos valstybės institucijos.

2. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ne vėliau kaip per 4 mėnesius pasibaigus finansiniams metams viešai skelbia informaciją apie Užimtumo fondo ir valstybės biudžeto lėšų panaudojimą.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

GINČŲ DĖL UŽIMTUMO RĖMIMO PRIEMONIŲ ĮGYVENDINIMO NAGRINĖJIMAS

41 straipsnis. Ginčų nagrinėjimas

Ginčai dėl šio įstatymo taikymo, užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo, užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių institucijų veiksmų ir priimtų sprendimų teisėtumo nagrinėjami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

42 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.

43 straipsnis. Netekę galios teisės aktai

Įsigaliojus šiam įstatymui, netenka galios:

- 1) Lietuvos Respublikos gyventojų užimtumo įstatymas (Žin., 1991, Nr. [2-25](#));
- 2) Lietuvos Respublikos gyventojų užimtumo įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1996, Nr. [18-457](#));
- 3) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 20 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 1998, Nr. [8-165](#));
- 4) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 10, 14, 16, 22 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1999, Nr. [65-2086](#));

- 5) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 9 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [28-900](#));
- 6) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 5, 7, 8, 11, 13, 14, 16, 16¹, 19, 20¹, 22 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 2002, Nr. [2-51](#));
- 7) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 4, 5, 7, 11, 12, 14, 15, 16, 16¹, 21, 24 straipsnių pakeitimo bei papildymo, VI skyriaus pavadinimo pakeitimo, Įstatymo papildymo 20² straipsniu ir 3 bei 22 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas (Žin., 2003, Nr. [32-1313](#));
- 8) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 14 straipsnio papildymo įstatymas (Žin., 2003, Nr. [68-3072](#));
- 9) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 16¹ straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2003, Nr. [114-5118](#));
- 10) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 6, 12, 13, 14, 19, 20¹, 26 straipsnių pakeitimo ir papildymo, 5, 9, 10, 15, 16, 16¹, 17, 18 straipsnių bei 20 straipsnio 4 dalies pripažinimo netekusiais galios įstatymas (Žin., 2004, Nr. [188-6998](#));
- 11) Lietuvos Respublikos bedarbių rėmimo įstatymo 7 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 2005, Nr. [81-2941](#)).

44 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2006 m. rugpjūčio 1 d. patvirtina teisės aktus, reikalingus šiam įstatymui įgyvendinti.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS